

Mariusz Bogusz*

Uniwersytet Gdański

CHARAKTER PRAWNY UCHWAŁ RADY WYDZIAŁU W PRZEWODZIE DOKTORSKIM

1. Stan regulacji prawnej

Zasady nadawania stopnia naukowego doktora oraz tryb nadawania tego stopnia zostały uregulowane w przepisach ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki¹, (dalej: u.o.s.), jak również w przepisach rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 22 września 2011 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora².

Postępowanie w sprawie nadania stopnia naukowego doktora ustawa określa mianem przewodu doktorskiego (art. 11 ust. 1 UOS). W celu zapewnienia niezbędnej klarowności wyводу konieczne jest przedstawienie węzłowych elementów regulacji prawnej odnoszącej się do tego przewodu.

Przewód doktorski jest postępowaniem wszczynanym na wniosek osoby ubiegającej się o nadanie stopnia naukowego doktora (art. 11 ust. 1 u.o.s.).

Przewód doktorski przeprowadza i stopień naukowy doktora nadają: w szkole wyższej – rada wydziału lub rada innej jednostki organizacyjnej, a w jednostce organizacyjnej innej, niż szkoła wyższa – rada naukowa (art. 14 ust. 1 pkt 1 i 2 u.o.s.)³.

* m.bogusz@gd.onet.pl

¹ Dz. U. Nr 65, poz. 595 ze zm.

² Dz. U. Nr 204, poz. 1200.

³ Tytuł niniejszych rozważań nawiązuje bezpośrednio do nazwy tylko jednego z organów uprawnionych do przeprowadzania przewodu doktorskiego, jednakże jest to podyktowane wyłącznie tradycją i potrzebą zapewnienia niezbędnej lapidarności tytułu. W warstwie merytorycznej natomiast, artykuł odnosi się zarówno do uchwał rady wydziału, jak i uchwał innych organów uprawnionych do przeprowadzenia przewodu doktorskiego.

Przewód doktorski ma charakter wieloetapowy i składa się z szeregu sformalizowanych, a wymienionych w przepisie art. 14 ust. 2 u.o.s., czynności, z których każda kończy się uchwałą rady wydziału w przedmiocie:

- 1) wszczęcia przewodu doktorskiego i wyznaczenia promotora, a także promotora pomocniczego, w przypadku jego udziału w przewodzie;
- 2) wyznaczenia recenzentów;
- 3) przyjęcia rozprawy doktorskiej i dopuszczenia jej do publicznej obrony;
- 4) przyjęcia publicznej obrony rozprawy doktorskiej;
- 5) nadania stopnia doktora.

Uprawnienia do podejmowania uchwał w przedmiocie przyjęcia rozprawy doktorskiej i dopuszczenia jej do publicznej obrony oraz przyjęcia publicznej obrony rozprawy doktorskiej, rada wydziału może przekazać powołanej w tym celu komisji (art. 14 ust. 5 u.o.s.). Wymaga przy tym podkreślenia, że komisja nie działa w tym przypadku jako swoisty organ niższego – w stosunku do rady wydziału – stopnia, lecz wykonuje kompetencje delegowane jej przez samą radę; komisja działa więc w zastępstwie rady, a podjęte przez komisję uchwały w przedmiocie przyjęcia rozprawy doktorskiej i dopuszczenia jej do publicznej obrony oraz przyjęcia publicznej obrony rozprawy doktorskiej mają taką samą moc i charakter jak uchwały samej rady wydziału.

Podjęcie uchwały w przedmiocie nadania stopnia naukowego doktora należy jednak do wyłącznej kompetencji rady wydziału, zaś komisja do spraw przewodu doktorskiego (o ile została powołana), po podjęciu pozytywnych uchwał w ramach delegowanych jej kompetencji, przygotowuje dla rady wydziału jedynie projekt uchwały w sprawie nadania stopnia naukowego doktora (art. 14 ust. 5 u.o.s.).

Zarówno uchwały rady wydziału, jak i komisji (o ile została powołana), są podejmowane w głosowaniu tajnym i zapadają bezwzględną większością oddanych głosów przy obecności co najmniej połowy ogólnej liczby osób uprawnionych do głosowania (art. 20 ust. 1 u.o.s.).

Uchwała rady wydziału w sprawie nadania stopnia naukowego doktora staje się – w języku ustawy – „prawomocna” z chwilą jej podjęcia (art. 15 ust. 1 u.o.s.).

Osoba ubiegająca się o nadanie stopnia doktora może wnieść od uchwał, o których mowa w art. 14 ust. 2 UOS⁴, *jeżeli są one odmowne* (podkr. M.B.), odwołanie do Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów (dalej: „Centralna Komisja”), za pośrednictwem właściwej rady, w terminie miesiąca od dnia doręczenia uchwały wraz z uzasadnieniem. Rada przekazuje odwołanie Centralnej Komisji wraz ze swoją opinią i aktami sprawy w terminie trzech miesięcy od dnia złożenia odwołania (art. 21 ust. 1 u.o.s.).

⁴ Chodzi tutaj o uchwały wymienione wyżej w punktach od 1 do 5 (tzn. wszystkie uchwały „od” wszczęcia przewodu doktorskiego „do” nadania stopnia doktora), niezależnie od tego, czy zostały one podjęte przez radę wydziału, czy też przez komisję.

Po rozpatrzeniu odwołania, w terminie nie dłuższym niż sześć miesięcy, Centralna Komisja albo utrzymuje w mocy zaskarżoną uchwałę, albo uchylając ją, przekazuje sprawę do ponownego rozpatrzenia radzie tej samej lub innej jednostki organizacyjnej (art. 21 ust. 2 u.o.s.). Tak ukształtowana konstrukcja kompetencji Centralnej Komisji jako organu odwoławczego oznacza, że sama Komisja nie jest uprawniona do podjęcia uchwały w przedmiocie nadania stopnia naukowego doktora – dopatrując się wadliwości uchwały rady wydziału w tym przedmiocie, Centralna Komisja może uchwałę tę jedynie uchylić i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia.

Regulację prawną odnoszącą się do przewodu doktorskiego dopełnia przepis art. 29 ust. 1 u.o.s., który stanowi, że w postępowaniu dotyczącym nadania stopnia doktora w zakresie nieuregulowanym w u.o.s. stosuje się *odpowiednio* (podkr. M.B.) przepisy kodeksu postępowania administracyjnego, jak również że do zaskarżania decyzji wydanych w postępowaniu dotyczącym nadania stopnia doktora stosuje się przepisy o zaskarżaniu decyzji administracyjnych do sądu administracyjnego.

Formuła „odpowiedniego” stosowania przepisów prawa obejmuje zaś – jak wiadomo – stosowanie przepisów regulujących jedną konstrukcję lub instytucję prawną do innej konstrukcji lub instytucji prawnej: 1) bądź wprost, 2) bądź ze stosownymi zmianami wynikającymi ze specyfiki owej innej konstrukcji lub instytucji prawnej, 3) bądź na niestosowaniu określonych przepisów w ogóle, jeżeli ich stosowanie do owej innej konstrukcji lub instytucji prawnej stałoby sprzeczności z jej istotą⁵.

Prezentację stanu regulacji prawnej w zakresie przewodu doktorskiego należy uzupełnić o stwierdzenie, iż zarówno w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego⁶, jak i w orzecznictwie sądów administracyjnych⁷, nie budzi wątpliwości pogląd o sekwencyjnej zależności uchwał rady wydziału (lub komisji) kończących kolejne czynności przewodu doktorskiego w tym znaczeniu, że każdy następny etap przewodu doktorskiego jest realizowany po pozytywnym zakończeniu etapu poprzedniego, a przejście do głosowania nad kolejną uchwałą jest uzależnione od pozytywnego podjęcia uchwały poprzedzającej. Jednocześnie jednak po-

⁵ Zagadnienie odpowiedniego stosowania przepisów k.p.a. w postępowaniu w sprawie nadania stopnia naukowego analizował J.P. Tarno, *Rola odpowiedniego stosowania przepisów k.p.a. w postępowaniach w sprawach stopni naukowych (wybrane zagadnienia)*, „Zeszyty Naukowe Sądownictwa Administracyjnego” 2011 z. 6, s. 18 i n. Lapidarnie do tej kwestii odniósł się również NSA w wyroku z dnia 2 grudnia 2010 r., I OSK 1614/2010, Lex Polonica nr 2447402, w którym – w kontekście odpowiedniego stosowania przepisów k.p.a. w postępowaniu o nadanie stopnia naukowego – stwierdził, że: „odpowiedniość stosowania kpa oznacza, że jedne przepisy Kodeksu będą stosowane wprost, bez żadnych modyfikacji, a niektóre – z dostosowaniem do charakteru rozpatrywanej sprawy, a inne zaś wcale”.

⁶ Zob. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 kwietnia 2012 r., SK 30/2010, OTK ZU 2012 z. 4A, poz. 39 – pkt 4.1. uzasadnienia.

⁷ Zob. m.in.: wyrok NSA z dnia 12 grudnia 2008 r., I OSK 539/2008, Lex Polonica nr 2136684; wyrok NSA z dn. 29 lipca 2011 r., I OSK 750/2011, Lex Polonica nr 2784201; wyrok NSA z dnia 22 maja 2013 r., I OSK 312/13, CBOSA.

zytywna treść uchwały poprzedzającej (uchwał poprzedzających) sama przez się nie przesądza pozytywnej treści uchwały następnej. Ostatnia z wymienionych reguł znajduje również zastosowanie do uchwały kończącej ostatnią czynność przewodu doktorskiego, tj. do uchwały w przedmiocie nadania stopnia doktora. Ukształtowaną linię orzecznictwa sądów administracyjnych i sądu konstytucyjnego w zakresie tej ostatniej kwestii dobrze wyraża fragment uzasadnienia wyroku NSA z dnia 22 maja 2013 r., I OSK 312/13⁸, w którym Sąd ten stwierdził, że: „uchwała pozytywna, tj. o nadaniu stopnia doktora, uwarunkowana jest pozytywnymi uchwałami kończącymi wcześniejsze etapy przewodu doktorskiego, jednak te ostatnie samoistnie nie determinują treści tej pierwszej. Uchwała negatywna, tj. o odmowie nadania stopnia doktora, może być zatem podjęta wówczas, gdy wszystkie poprzedzające ją uchwały miały charakter pozytywny. Uchwała w przedmiocie nadania stopnia doktora nie jest bowiem wypadkową poprzednich uchwał, lecz samodzielnym aktem będącym wynikiem oceny dotyczącej umiejętności doktoranta, dotychczasowego jego dorobku naukowego oraz jakości przedstawionej przez niego rozprawy doktorskiej”.

2. Zarysowanie problemu

Na tle przedstawionego wyżej stanu regulacji prawnej wyłania się problem charakteru prawnych uchwał rady wydziału (komisji ds. przewodu doktorskiego) zamykających (w języku ustawy „kończących”) kolejne czynności przewodu doktorskiego. Problem zakwalifikowania tych uchwał – w kontekście typologii form działania administracji – wynika z trojakiego rodzaju przyczyn. Po pierwsze – z lapidarności samego ustawodawcy, który w ograniczonym zakresie przesądza wprost o charakterze prawnym uchwał w przewodzie doktorskim. Po drugie – ze specyficznej i nietypowej (z perspektywy modelu postępowania administracyjnego) konstrukcji przewodu doktorskiego jako postępowania sformalizowanego, z wyraźnie wyróżnionymi etapami, na których zapadają „cząstkowe” rozstrzygnięcia merytoryczne; postępowanie administracyjne nie jest zaś oparte na podobnego rodzaju modelu podejmowanych sekwencyjnie „mikrorozstrzygnięć”. Po trzecie zaś – z trudności, jakie zawsze wiążą się ze stosowaniem formuły „odpowiedniego” stosowania przepisów prawa.

Tymczasem wagę problemu charakteru prawnych uchwał podejmowanych w przewodzie doktorskim trudno przecenić – sposób i kierunek rozstrzygnięcia tego problemu przesądzać bowiem będzie m.in. o takich istotnych kwestiach, jak: moc wiążąca tych uchwał w czasie, ich trwałość, możliwość uchylecia lub zmiany czy też wreszcie mechanizm kontroli ich prawidłowości.

Analizę przedstawionego problemu należy przeprowadzić w odniesieniu do uchwały w przedmiocie nadania stopnia doktora (negatywnej bądź pozytywnej)

⁸ CBOSA.

oraz pozostałych uchwał w przewodzie doktorskim (z podziałem uchwał na negatywne i pozytywne).

3.1. Charakter prawny uchwały w przedmiocie nadania stopnia doktora

Uchwała w przedmiocie nadania stopnia naukowego doktora stanowi niewątpliwie najważniejszą uchwałę podejmowaną w przewodzie doktorskim. W kwestii charakteru tej uchwały wypowiedział się NSA w wyroku z dnia 2 grudnia 2010 r., I OSK 1614/2010⁹. Sąd ten stwierdził, że głosowanie w sprawie nadania stopnia naukowego doktora jest „kompleksową oceną całego przewodu doktorskiego Doktoranta, w tym wszystkich wymienionych w art. 12 tej ustawy przesłanek warunkujących nadanie stopnia naukowego doktora, a nie tylko oceną przedstawionej przez niego rozprawy doktorskiej i jej publicznej obrony. W tej sytuacji uchwała o nadaniu stopnia naukowego nie ma charakteru li tylko deklaratoryjnego i nie jest czystą formalnością czy automatycznym powtórzeniem wyników głosowania z etapu(ów) wcześniejszego(ych). Wprost przeciwnie, poczynione i wypowiedziane w toku przewodu doktorskiego oceny dotyczące umiejętności doktoranta (w zakresie określonym w art. 14 ust. 2) i przedstawionej przez niego rozprawy, mogą spowodować, że poszczególni członkowie Rady – mimo pozytywnych głosowań na wcześniejszych etapach przewodu – zmieniają zdanie i zgłaszają w głosowaniu tajnym przeciwko nadaniu doktorantowi stopnia doktora”. Trafność stanowiska NSA przyjętego w tym wyroku sprawia, że jest ono powoływane w innych orzeczeniach sądów administracyjnych, a także przez Trybunał Konstytucyjny¹⁰.

Analiza konstrukcji prawnej uchwały w przedmiocie nadania stopnia naukowego doktora (tzn. zarówno uchwały pozytywnej, jak i negatywnej) prowadzi do wniosku, że posiada ona cechy modelowe decyzji administracyjnej¹¹, a mianowicie: jest aktem organu administracji publicznej (w tym przypadku w znaczeniu funkcjonalnym), zewnętrznym, w sposób władczy rozstrzygającym o uprawnieniach lub obowiązkach, skierowanym do zindywidualizowanego podmiotu znajdującego się w konkretnej sytuacji, znajdującym podstawę w przepisach o mocy powszechnie obowiązującej, a ponadto – z procesowego punktu widzenia – kończącym postępowanie w sprawie i rozstrzygającym ją co do istoty.

Potwierdzeniem tezy co do charakteru prawnego uchwały w przedmiocie nadania stopnia naukowego doktora jako decyzji administracyjnej są również przepisy prawa pozytywne: użycie w odniesieniu do uchwały pozytywnej

⁹ Lex Polonica nr 2447402.

¹⁰ Zob. np. wyżej powołany wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 kwietnia 2012 r., SK 30/2010, OTK ZU 2012 z. 4A, poz. 39 – pkt 4.1. uzasadnienia.

¹¹ W kwestii cech konstrukcyjnych decyzji administracyjnej zob. m. in. M. Bogusz, *Zaskarżenie decyzji administracyjnej do Naczelnego Sądu Administracyjnego*, Warszawa 1997, s. 82–83; J. Drachal, [w:] *Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Komentarz*, red. R. Hauser i M. Wierzbowski, Warszawa 2011, s. 42–47; T. Woś, [w:] *Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Komentarz*, red. T. Woś, Warszawa 2005, s. 47–55.

określenia „prawomocna” (w znaczeniu „ostateczna” – co jest cechą z zakresu prawnej charakterystyki decyzji administracyjnej – art. 15 ust. 1 u.o.s.), kontrola odwoławcza uchwał odmownych (art. 21 ust. 1 u.o.s.), charakterystyka kompetencji organu odwoławczego w odniesieniu do uchwał odmownych zbieżna (choć nie całkowicie) z kompetencjami organu odwoławczego (w świetle k.p.a.) w odniesieniu do decyzji administracyjnych (art. 21 ust. 2 u.o.s.).

Pewną wątpliwość może natomiast budzić zagadnienie momentu, od którego rada wydziału jest związana uchwałą w przedmiocie nadania stopnia naukowego doktora. Gdy uchwała jest pozytywna – kwestia związania rady wydziału jej treścią jest rozstrzygnięta wprost w obowiązującym prawie, tj. w przepisie art. 15 ust. 1 u.o.s. – skoro uchwała o nadaniu stopnia staje się – w świetle treści tego przepisu - prawomocna (ostateczna) z chwilą jej podjęcia, to należy przyjąć, że od tego momentu organ podejmujący uchwałę (rada wydziału) jest nią związany.

Gdy natomiast uchwała w przedmiocie nadania stopnia naukowego doktora jest negatywna, wyłania się wątpliwość, czy nie powinien znaleźć w tym przypadku zastosowania przepis art. 110 k.p.a. w zw. z art. 29 ust. 1 k.p.a., statuujący zasadę związania organu administracji publicznej wydaną decyzją od momentu jej doręczenia (lub ogłoszenia).

Wydaje się jednak, że stosowanie w przewodzie doktorskim przepisu art. 110 k.p.a. należałoby wykluczyć z uwagi na jego sprzeczność z istotą i konstrukcją prawną przewodu doktorskiego. W konsekwencji należałoby przyjąć, że uchwała negatywna wiąże radę wydziału już od momentu jej podjęcia. Przemawiają za tym następujące argumenty. Po pierwsze – potrzeba zachowania chociażby minimalnej symetrii pomiędzy uchwałą pozytywną a negatywną (należy w tym miejscu przypomnieć, że uchwała pozytywna wiąże od momentu jej podjęcia). Po drugie – specyfika trybu działania organu kolegialnego powoduje, że uchwałę organu kolegialnego należy uznać za podjętą z chwilą wyrażenia woli przez organ kolegialny w sposób prawem określony, tzn. najczęściej w drodze głosowania (tajnego lub jawnego) zwykłą lub kwalifikowaną większością głosów obecnych członków danego organu, przy zachowaniu minimalnej, a koniecznej dla możliwości podejmowania uchwał liczby uczestniczących osób (*quorum*)¹². Po trzecie – przyjęcie stanowiska przeciwnego mogłoby stanowić podstawę do podejmowania działań zmierzających do powtórzenia niewadliwego głosowania wyłącznie w celu zmiany jego niekorzystnego wyniku (skoro rada wydziału nie byłaby jeszcze – w świetle treści przepisu art. 110 k.p.a. – związana treścią uchwały); stan ten narażałby jednak radę wydziału na zarzut braku powagi, co godziłoby w autorytet nauki i gremiów ją reprezentujących.

¹² Pogląd tej treści wyraził – na kanwie postępowania o nadania stopnia naukowego – NSA w wyroku z dnia 19 maja 2006 r., I OSK 111/2006, Lex Polonica nr 2589285.

3.2. Charakter prawny pozostałych negatywnych uchwał w przewodzie doktorskim

Przewód doktorski – jak już o tym była mowa we wcześniejszych rozważaniach – jest postępowaniem wieloetapowym, obejmującym pięć grup czynności, kończących się uchwałami rady wydziału (lub komisji do spraw przewodu doktorskiego – z zastrzeżeniem, że komisja, jeśli została powołana, może „kończyć” uchwałami tylko dwie grupy czynności w przewodzie doktorskim).

Uchwała w przedmiocie nadania stopnia naukowego doktora jest podejmowana po ostatnim, piątym etapie przewodu doktorskiego.

Natomiast negatywnymi uchwałami na wcześniejszych etapach przewodu doktorskiego mogą być uchwały dotyczące odmowy:

- 1) wszczęcia przewodu doktorskiego i wyznaczenia promotora, a także promotora pomocniczego w przypadku jego udziału w przewodzie,
- 2) wyznaczenia recenzentów,
- 3) przyjęcia rozprawy doktorskiej i dopuszczenia jej do publicznej obrony,
- 4) przyjęcia publicznej obrony rozprawy doktorskiej.

Każda z tych uchwał z osobna może – w sposób negatywny dla osoby ubiegającej się o stopień naukowy – zakończyć czynność przewodu doktorskiego, uniemożliwiając tym samym dokonywanie dalszych czynności w tym przewodzie.

Odnosząc się do kwestii charakteru prawnego wymienionych negatywnych uchwał (innych wszakże aniżeli uchwała o odmowie nadania stopnia naukowego doktora), należy wskazać, że większość argumentów, które uzasadniały tezę o „decyzyjnym” charakterze uchwały o odmowie nadania stopnia doktora, zachowuje swoją aktualność również w odniesieniu do pozostałych, negatywnych uchwał, które mogą zostać podjęte w tym przewodzie.

Uchwały te (negatywne) m.in.: kończą postępowanie w sprawie, zamykają drogę do uzyskania stopnia naukowego doktora i podlegają kontroli instancyjnej. Wskazane cechy tych uchwał uzasadniają zakwalifikowanie ich jako decyzji administracyjnych z zastrzeżeniem, że wiążą one radę wydziału (komisję do spraw przewodów doktorskich) od momentu ich podjęcia – z tych samych przyczyn, które uzasadniały wyłączenie zastosowania przepisu art. 110 k.p.a. w odniesieniu do uchwały o odmowie nadania stopnia naukowego doktora (zob. pkt 3.1. niniejszych rozważań).

3.3. Charakter prawny pozostałych pozytywnych uchwał w przewodzie doktorskim

Chodzi w tym przypadku o pozytywne uchwały dotyczące:

- 1) wszczęcia przewodu doktorskiego i wyznaczenia promotora, a także promotora pomocniczego w przypadku jego udziału w przewodzie;
- 2) wyznaczenia recenzentów;
- 3) przyjęcia rozprawy doktorskiej i dopuszczenia jej do publicznej obrony;
- 4) przyjęcia publicznej obrony rozprawy doktorskiej.

Sformułowanie pytania o charakter prawny tych uchwał może *prima facie* sprawiać wrażenie stawiania problemu o charakterze pozornym. Pozytywne uchwały oznaczają bowiem osiąganie przez przewód doktorski kolejnych etapów zaawansowania, zgodnie z wnioskiem kandydata, w związku z czym trudno wyobrazić sobie kontekst normatywny, w którym kwestia charakteru prawnego wymienionych uchwał mogłaby ujawnić swą prawną doniosłość.

Wydaje się jednak, że za potrzebą udzielenia odpowiedzi na przedstawione pytanie przemawiają dwojakiego rodzaju argumenty: po pierwsze – udzielenie odpowiedzi na przedstawione pytanie ma walor poznawczy, co stanowi wartość samą w sobie, po drugie – udzielenie odpowiedzi na to pytanie ma znaczenie także dla wyboru właściwej procedury ochrony praw osoby ubiegającej się o stopień doktora w warunkach bezczynności lub przewlekłości postępowania.

Należy bowiem zważyć, że – z perspektywy treści przepisu art. 21 ust. 1 u.o.s. – droga odwoławcza przysługuje tylko w stosunku do uchwał odmownych. W odniesieniu do uchwał pozytywnych odwołanie nie przysługuje. Ponadto postępowaniu administracyjnemu nie jest znana konstrukcja, w ramach której decyzja kończąca postępowanie musiałaby być poprzedzona częściowymi rozstrzygnięciami mającymi również formę decyzji administracyjnych, wydawanych w ramach tego samego postępowania i determinujących możliwość wydania decyzji końcowej.

Obie okoliczności stoją zatem na przeszkodzie uznaniu pozytywnych uchwał podejmowanych w przewodzie doktorskim, a poprzedzających końcową uchwałę w przedmiocie nadania stopnia naukowego doktora, za decyzje administracyjne.

Wydaje się więc, że uchwały podejmowane w przewodzie doktorskim będą miały zróżnicowany charakter prawny, w zależności od ich treści: uchwały negatywne – będą miały charakter decyzji administracyjnych, natomiast uchwały pozytywne – nie.

W tym miejscu wyłania się natomiast pytanie o kwalifikację tych ostatnich, tj. pozytywnych uchwał (skoro ich charakter prawny jako decyzji administracyjnych należy wykluczyć).

Wydaje się, że uchwały te (pozytywne) odpowiadają cechom aktów lub czynności z zakresu administracji publicznej w rozumieniu art. 3 § 2 pkt 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi¹³. Nie mają bowiem charakteru decyzji lub postanowień, są podejmowane w sprawach indywidualnych, mają charakter publicznoprawny oraz dotyczą uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa (pośrednio)¹⁴.

Taka kwalifikacja omawianych uchwał ma i ten dodatkowy walor, że zapewnia osobie ubiegającej się o stopień naukowy doktora ochronę sądową przed

¹³ Tekst jedn. Dz. U. z 2012 r., poz. 270 ze zm.

¹⁴ W kwestii konstrukcji „aktów lub czynności z zakresu administracji publicznej” zob. m. in. J. Drachal, [w:] *Prawo o postępowaniu...*, s. 53–58.

ewentualną bezczynnością lub przewlekłością postępowania na każdym etapie przewodu habilitacyjnego (art. 3 § 2 pkt 8 wyżej cytowanej ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi).

Mariusz Bogusz

LEGAL NATURE OF THE RESOLUTIONS OF A FACULTY COUNCIL IN A DOCTORAL PROCEEDINGS

The article is devoted to the analysis of the legal nature of the resolutions adopted by the council of a scientific unit during the proceedings for granting the PhD degree. As a rule, the relevant provisions of an administrative procedure are applied in this case, but there are also some differences which affect the differentiation of the legal nature of resolutions adopted in doctoral proceedings. Some of these resolutions are hybrids: their legal nature is determined by the content of the resolution (positive or negative).